

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lovforslaget tager sigte på at gennemføre EF-direktivet om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om forbrugerkredit (87/102/EØF), som blev vedtaget i Ministerrådet den 22. december 1986. Direktivet er optaget som bilag 1 til lovforslaget. Et ændringsforslag til direktivet foreligger i en færdig form og vil blive formelt vedtaget i løbet af efteråret 1989. De heraf følgende ændringer er indarbejdet i lovforslaget. Ændringsforslaget er optaget som bilag 2 til lovforslaget.

Formålet med direktivet er at opnå en indbyrdes tilnærmelse af de nationale regler om forbrugerkredit, herunder navnlig reglerne om hvilke oplysninger forbrugeren skal have i forbindelse med indgåelsen af en kreditaftale. Baggrunden herfor er, at lovgivningen om forbrugerkredit er meget forskelligartet i EF's medlemsstater, hvilket kan føre til konkurrenceforvridninger mellem kreditgivere i forskellige EF-lande. Hensigten med direktivet og ændringsforslaget til direktivet er således at fremme det indre markeds oprettelse og funktion og i forbindelse hermed at sikre forbrugerne i Fællesmarkedet et højt beskyttelsesniveau.

Direktivet har et videre anvendelsesområde end kreditkøbsloven, der kun finder anvendelse på forbrugerkreditter i forbindelse med køb af løsøre. Direktivet omfatter derimod alle forbrugerkreditter. Det har derfor været nødvendigt at udarbejde en helt ny lov. For at tilkendegive lovens anvendelsesområde, er titlen »lov om kreditaftaler« valgt. Vise af kreditkøbslovens regler, bl.a. om køb med ejendomsforbehold og om ikke-forbrugerkøb, er indarbejdet i forslaget, idet systematikken dog er væsentlig ændret.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. Lovforslaget medfører en væsentlig udvidelse af den retlige regulering af forbrugerkreditter. Ifølge forslaget skal loven gælde for *enhver form for kreditgivning til forbrugere*. Det er efter forslaget uden betydning, om kreditten anvendes til køb af løsøre, til køb af tjenesteydelser eller til almindeligt forbrug.

2.2. Lovforslaget medfører en forbedret mulighed for at sammenligne forskellige kreditgiveres tilbud. Som noget helt nyt bestemmes det, at kreditgiveren skal oplyse forbrugeren om *de årlige omkostninger i procent*, inden aftalen indgås. Denne oplysning giver forbrugeren et bedre grundlag for at vurdere, om han ønsker at udnytte den tilbudte kredit. Lovforslaget indeholder endvidere regler om, hvorledes beregningen af de årlige omkostninger i procent skal foretages.

2.3. Kreditkøbslovens særlige regler om køb med ejendomsforbehold er bibeholdt i lovforslaget. De særlige regler om ikke-forbrugerkøb er ligeledes medtaget. Justitsministeriet har imidlertid med forslaget tilstræbt at *forenkle systematikken* i den gældende kreditkøbslov og at gøre reglerne *mere overskuelige*. I forbindelse hermed, er lovens bestemmelser om ikke-forbrugerkøb udskilt til et særskilt kapitel.

Justitsministeriet har hermed forsøgt at imødekomme nogle af de væsentlige kritikpunkter mod den gældende kreditkøbslov fra 1982, bl.a. at den er vanskelig at anvende i praksis. Det har således været anført, at loven er for indviklet og uoverskuelig for forbrugeren at sætte sig ind i, og at dette har medført, at forbrugernes kendskab til deres retsstilling er for ringe. Også for fogedretterne, som i vidt omfang skal føre tilsyn med, at lovens bestemmelser overholdes, har den været vanskelig at arbejde med.

En anden af vanskelighederne med anvendelsen af loven er, at den gælder både for forbrugerkøb og for andre køb. Begge lovens målgrupper, dvs. forbrugeren og den mindre erhvervsdrivende, har derfor været nødsaget til at sætte sig ind i samtlige lovens bestemmelser for at kunne anvende den. Disse problemer har Justitsministeriet forsøgt at afhjælpe med forslaget.

2.4. Om lovforslagets nærmere indhold henvises til det nedenfor under pkt. 5-12 anførte.

3. Direktivets indhold

3.1. Lovforslaget har som nævnt til formål at imple-